

Sobre la situació internacional i el Papa Francesc

Dc, 3/09/2014 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

Reflexions d'aquest estiu (I)

El procés de pèrdua d'influència del poder americà en l'esfera internacional és cada dia més gran. No cal dir d'Europa, amb una constel·lació quasi impossible d'entendre d'institucions i poders sota el diktat de l'**Angela Merkel**. Els poders emblemàtics de la civilització occidental, als dos costats de l'Atlàntic, perden el lideratge del món i la seva capacitat de determinar l'agenda internacional, capficats ambdós en els seus problemes interns, temorosos de perdre els seus nivells de vida i de riquesa després que altres parts del món hagin despertat de la misèria promoguda pel colonialisme dels segles XIX i XX.

Les noves potències com la Xina, l'Índia, el Brasil, juntament amb una Rússia que es recupera de la caiguda de l'URSS, han decidit que els béns escassos del planeta s'han de repartir d'una altra manera. Si la globalització econòmica internacional va ajudar l'economia dels països occidentals, ara, al contrari, és la mateixa globalització que empeny el desenvolupament d'aquests països del que anomenàvem Tercer Món fa només vint anys. Una major estabilitat política d'aquests països, la deslocalització de l'economia productiva de l'hemisferi nord, la producció de les matèries primeres i una població més jove han permès l'esclat d'aquest món més multipolar.

D'altra banda, les herències del colonialisme i de la guerra freda es bolquen novament en la nostra història. El conflicte entre Ucraïna i Rússia és un exemple molt clar d'una guerra freda tancada en fals, com ho va demostrar la guerra dels Balcans, i d'aquesta manera tornen els miratges dels conflictes amb l'orient d'Europa i la guerra se'ns acosta.

La crisi d'Iraq i Síria, més el conflicte entre Israel i Palestina, és una bona mostra del desastre de l'herència colonial i dels "mandats" de França i Gran Bretanya de principis del segle XX i les errònies aliances dels Estats Units a l'orient mitjà. El puzzle sembla impossible d'entendre i no és forassenyat descartar noves aliances encara més impossibles. Les forces de l'Estat Islàmic ens recorden les pitjors imatges del nazisme i posen en qüestió determinats estats del Golf que sembla finançar, com Qatar i l'Aràbia Saudí, l'horror del gihadisme.

Amb tot, possiblement, les notícies més preocupants venen d'Àsia. Xina sembla voler assegurar el seu lideratge al continent i mantenir la persistent penetració a l'Àfrica. Els seus veïns estan molt amoïnats i les tensions han augmentat notablement: la tensió amb Japó, Vietnam i l'Índia s'incrementa. Així mateix, Xina, tot i mantenir uns ritmes molt alts de creixement, està convertint la gestió de les seves profundes desigualtats socials, l'absència de respecte per les polítiques mediambientals i el model autoritari polític -juntament amb la corrupció- en factors que poden fer esclatar en qualsevol moment la "fàbrica del món".

Tot plegat, acompanyat de la feblesa dels poders polítics democràtics, la manca d'institucions democràtiques de governança global, l'augment de la força de les grans transnacionals econòmiques, els poders financers, el tràfic de drogues i el blanqueig de diner, el crim organitzat i el deteriorament del medi ambient, ens

porta a un escenari de grans i immenses dificultats.

En aquest món mancat de líders que pensin i actuïn més enllà de les seves fronteres nacionals s'alça, però, la veu d'una persona que arriba arreu del món i que ens ha recordat quin pot ser el camí del bé i la fraternitat: el papa **Francesc** s'està convertint en un dels pocs líders espirituals i ètics del món. Les seves paraules, els seus gestos arriben cada dia a més persones, independentment de la seva condició religiosa, i novament s'aixeca amb força la dimensió pacificadora i moral de les religions, i de manera especial, del cristianisme. Un lideratge que no coneix fronteres i que ens recorda el camí que el món ha de redreçar si no volem caure en el precipici del caos i el desastre.